

Dr. Kalas Tibor tájékoztatója a Közigazgatási-Munkaügyi Kollégium szakmai munkájáról

Az elnöki felvezetésben is elhangzott már, hogy a Közigazgatási-Munkaügyi Kollégium 2018. második félévében foglalkozott a földforgalmi ügyek aktuális kérdéseivel. A földforgalomról itt, e keretek között is már többször ejtettem szót. A földforgalmi szabályozás az egy rendkívül bonyolult, többlépcsős, többszereplős szabályozás és erre is tekintettel, mivel hatósági eljáráshoz kapcsolódó, többirányú hatósági eljáráshoz, így nyilván a szabályozásból adódóik az a lehetőség, hogy jogviták keletkeznek. A vidéki Magyarországnak ez egy rendkívül fontos kérdése, hogy ki vásárolhat termőföldet vagy ki nem, és a szabályozáshoz kapcsolódóan jó néhány olyan elvi kérdést kellett értelmezni és eldönteni, ami a jogalkalmazó feladata volt.

Így a kollégium többek között meghatározta azt, hogy az úgynevezett hirdetmény és hát az ajánlatok kifüggesztésével kapcsolatos jegyzői eljárás esetleges szabálytalanságai az hol vizsgálható, egyáltalán vizsgálható-e. Kitért arra is, hogy a földforgalomban kútszerepet játszó agrárkamara perindítás jogosultsága az mire terjed ki, annak milyenek a feltételei. És nem utolsó sorban foglalkozott azzal is, hogy a konkrét földforgalmi ügyben jelentkező, ugye a vételi ajánlat és maga föld vételárának a meghatározása az milyen esetben jelenthet adott esetben jogsértést. Erre azt mondta a Közigazgatási-Munkaügyi Kollégium, hogy az ármeghatározás az nem lehet olyan, aminek az a célja, hogy más elővásárlás jogosultak az elővásárlás jog gyakorlásától visszatartson. Tehát ezt meg lehet állapítani, adott esetben hatósági eljárásban, vagy később a per során ezt valaki tudja bizonyítani, akkor bizony a hatósági eljárás maga, az ott hozott döntés az jogsértőnek minősülhet.

A közigazgatási bíráskodás kapcsán, nyilván a közigazgatási bíráskodás további sorsa az elő fog kerülni a következő hónapokban, gyakran felmerülő kérdés az, hogy a közigazgatási bíráskodás tulajdonképpen milyen ügyekkel foglalkozik. Ha abból indulunk ki, hogy a közigazgatási anyagi jog az a legnagyobb jogterület, sőt messze a legnagyobb jogterület, akkor mindjárt gondolhatjuk azt is, hogy szinte valamennyi fontos életvisztonnyal foglalkozik

és ez azt jelenti, hogy olyan típusú ügyek kerülnek a közigazgatási bírászkodás elé, amely nagyban meghatározza az egyén sorsát, anyagi viszonyait, adott esetben személyi státuszát.

Tematikus módon készültem a mai sajtóreggelire és a közigazgatási bírászkodás eddig, legalábbis úgy gondolom, hogy e körben általam nem említett területéről, a pénzügyi bírászkodás területéről kértem a kollégákat, hogy ügyeket adjanak, amiről be tudok számolni. És tulajdonképpen azt gondolom, hogy nem is volt ez egy rossz ötlet, hiszen ezek az ügyek, amelyeket a részemre eljuttattak, azok bemutatják, hogy bizony a közigazgatási bírászkodásban hozott döntések azok mindenkit érinthetnek és feltehetően bizonyos fokban érinteni is fognak.

Legelső ilyen típusú döntés, amit a kollégák részemre eljuttattak az egy cég működésével volt kapcsolatos, mégpedig akként, hogy a cégből történő pénzkivétel. Hiszen ez nem egy ritkán előforduló dolog. Annak mi az adójogi következménye. Az ügynek az volt a lényege, hogy a prosperáló cégből az ügyvezető, illetőleg az arra jogosultak különböző jogcímenek és különböző alkalmakkor, általában azért a házipénztárból, hát pénzt vettek fel, illetőleg a számláról is pénzt vettek föl. Most az adóhatóság részletesen vizsgálta, hogy tulajdonképpen itt mi történt, s azt állapította meg, hogy ez a fajta pénzkivétel, ez a pénzfelvevőknél ez jövedelemként jelentkezett és személyi jövedelemadó következményt állapított meg. Ugyanakkor a felperesek arra hivatkoztak minden esetben, hogy ez a felvétel, ez a cég érdekében történt és a cég javára használták fel ezeket az összegeket, azonban ezt megfelelően bizonyítani nem tudták. Végző soron a Kúria álláspontja az volt, hogy ha nincs bizonyítva az, hogy a cégből történő pénzfelvétel bármilyen formában a cég javára történt, anyagvásárlás, forgó eszköz stb., az nincs megfelelően bizonylatolva a bizonylati szabályoknak megfelelően, akkor ez bizony a felvevőnél egyéb jövedelemként jelentkezik és ennek meg kell állapítani a személyi jövedelemadó következményét. Tehát ez azt is jelenti, hogy bizony, mikor valaki egy cégből, még akár a legkisebb összeget is dokumentáltan fölveszi, akkor azzal számolnia kell, hogy ha a felhasználás nem lesz a számviteli szabályoknak megfelelő, akkor az nála lesz jövedelem.

A másik ilyen ügy, az is azt gondolom, hogy sok mindenkit érinthet, elsősorban olyanoknak, akiknek beépítetlen ingatlanuk van, mindegy, hogy ez most mezőgazdasági művelés vagy adott esetben építési telek, hiszen ezek az ingatlanok, ezek az önkormányzat illetékességi

területén adóalapot képezhetnek, adótárgyak, és egyre több az olyan jogvita, aminek az a tartalma, hogy az önkormányzat igen vastag összegű helyi adót vet ki ezekre az ingatlanokra. Tehát a Kúria Önkormányzati Tanácsa már többször foglalkozott ilyen típusú ügyekkel és én mindig érdeklődéssel szemlélem azt, hogy mi az az adómérték, amire ők azt mondják, hogy ez már úgynevezett konfiskáló jellegű, tehát nem áll arányban az adótárgy értékével, hiszen van azért egy ilyen szabály, hogy nyilván az adótárgy értékéhez kell valamilyen fokba az adómértéket igazítani. Tehát a konkrét esetben 20%-ot ért el az éves adómérték az igazolt forgalmi értékhez képest és erre a Kúria Önkormányzati Tanácsa akként reagált és olyan döntést hozott, hogy ez még nem éri el azt a szintet, amire a jogellenességet ki lehetne mondani. Aztán utána néztem, hogy tulajdonképpen mi az a biztos szint, ami már eléri, s találtam olyan döntést, amiben a 60%-ot már ilyennek tekintette a Kúria. Tehát ez azt jelenti, hogy a 20 és 60% között még a következő hát évek döntései azok valamiféle irányt ki fognak jelölni.

És a harmadik ilyen ügy az azt gondolom, hogy sok mindenkivel nem fog megvalósulni, de mégis annak illusztrálására hoztam, hogy gyakorlatilag a közigazgatási bírásokban nem csak az általános életviszonyok, hanem olykor a nagyon szélsőséges életviszonyok is megszoktak jelenni.

A Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy kell-e adót fizetni az Amerikában szerzett úgynevezett nyílt pókernyeremény után. Hiszen az volt a tényállás, hogy az adózó az Egyesült Államok területén nyílt pókerversenyen hát nyereményhez jutott. Most a magyar adóhatóság ezt úgynevezett egyéb jövedelemnek tekintette, hiszen a személyi jövedelemadó törvényben vannak ilyen kiegészítő szabályok és ebből jogvita keletkezett. Végző soron a Kúria álláspontja az volt, hogy nem minden nyeremény adóköteles, csak az adóköteles jövedelmek, amelyeket maga a törvény felsorol. Márpedig ebbe a felsorolásba nincs benne a Kúria megítélése szerint az Egyesült Államok területén szerzett pókernyeremény. A jogszabálynak ez egy hiányossága és mivel tételes felsorolás van, a Kúria úgy ítélte meg, hogy ezt jogértelmezéssel nem lehet pótolni, amiből az következett, hogy ez nem minősült hát adóalapnak és adókövetkezményét sem lehetett megállapítani.

Azt gondolom, hogy ez a három ügy azért jelzi, hogy a közigazgatási bírászkodásnak egy rendkívül fontos területe, mindenkit érintő területe az úgynevezett pénzügyi, vagy pénzügyi tárgyú bírászkodás.

Köszönöm szépen!